

Győri Ítéltábla
Pf.III.20.002/2018/4.

Az ítéltábla dr. Gerencsér András és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **kk. felperesnek** - a dr. Konnáth Attila ügyvéd által képviselt **alperes** ellen hagyatéki hitelezői igény megállapítása iránti perében a Tatabányai Törvényszék 2017. november 2. napján kelt 4.P.20.474/2015/28. számú ítélete ellen a felperes részéről 29. és 3. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben és akként változtatja meg, hogy az alperes által a felperesnek 15 napon belül fizetendő elsőfokú perköltség összegét 500.000,-(Ötszázezer) Ft + 135.000.- (Százharmincötezer) Ft Áfa összegre emeli fel.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 12.700.- (tizenkettőezer-hétszáz) Ft másodfokú perköltséget.

A felperes 5.200.-(ötezer-kettőszáz) Ft, az alperes 25.300.-(huszonötezer-háromszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illeték állam javára való megfizetésére köteles az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a kereseti kérelemnek helyt adva megállapította, hogy ... kölcsönvevő és ... kölcsönadó között 2007. augusztus 22. napján megkötött kölcsönszerződésből eredő 50.000.000,-(ötvenmillió) Ft megfizetése iránti igény elévült.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 300.000,-Ft + 81.000,- Ft Áfa ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltséget.

Kötelezte továbbá az alperest 1.500.000,- Ft kereseti illeték állam javára való megfizetésére.

Az ítélet indokolása szerint a kölcsönszerződésből eredő követelés a teljesítési határidő lejártát követően, vagyis 2008. augusztus 22. napján esedékessé vált,és az elévülési idő megkezdődött. Az 1959. évi IV.tv. (r.Ptk.) 324.§-ban előírt 5 év elteltével, azaz 2013. augusztus 22. napján az elévülési idő eltelt , ezért a kölcsönszerződésből eredő követelés elévült.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság felperes keresetének helyt adott, és az alperest marasztalta a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (r.Pp.) 78.§ (1) és (2) bekezdései, a 32/2003. (VIII.22.) IMr. 3.§. (6) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és a 15. § (1) és (3) bekezdései alapján a perköltség megfizetésére.

Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes jogi képviselője ügyvédi munkadíjának megállapításakor figyelembe vette a három érdemi előkészítő irat szerkesztését és két tárgyaláson való jelenlétét, melyből az egyiket helyettesítő ügyvéd járt el. Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a jogi képviselő által a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet szerint megállapítható legmagasabb összegű munkadíj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, ezért a hivatkozott rendelet 3. § (6) bekezdése alapján azt mérsékelte, és 300.000.-Ft + 81.000.- Ft Áfa összegben, mindösszesen 381.000.-Ft-ban állapította meg.

Az ítéletnek a perköltségben marasztaló rendelkezése ellen a felperes élt fellebbezéssel, és kérte a megállapított ügyvédi munkadíj felemelését, mivel az elsőfokú bíróság azt aránytalanul alacsony összegben határozta meg.

Kifejtette, hogy a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapítható ügyvédi munkadíj irányadó mértéke jelen ügyben 1.700.000.-Ft, amelynek 1.400.000.-Ft-tal való mérséklését az elsőfokú bíróság érvei nem alapozzhatják meg.

Előadta, hogy három érdemi iratán túl költségmentességi kérelmet is előterjesztett, valamint a bíróság általi felhívásoknak eleget tett. Az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy az eljárás közel két évig tartott, és nem vette figyelembe, az ügyvédi iroda és a bíróság közötti távolságot, valamint a pertárgyértékhez igazodó kiemelt ügyvédi felelősséget.

A felperes a 2017. december 18. napján kelt beadványában a fellebbezését pontosítva a perköltség mértékét 600.000.-Ft + ÁFA összegre kérte felemelni.

Az ítélet tábla a fellebbezést a r.Pp. 253.§. (3) bekezdése értelmében a perköltséget érintően és a r.Pp.256/A.§ (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt nagy részben alaposnak ítélte.

A r.Pp. 78. § (1) bekezdés értelmében a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pereszes felet kell kötelezni; ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója.

A 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés b) pontja alapján az ügyvédi munkadíj összege 10 millió Ft feletti, de 100 millió Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén az a) pontban meghatározott munkadíj (500.000.- Ft) és a 10 millió Ft feletti összeg 3%-a, de legalább 100 000 Ft.

Az ügyvédi munkadíj megállapításánál a kiindulási alap tehát a pertárgy értéke.

Jelen esetben a pertárgyérték (50.000.000.-Ft) alapján a fenti jogszabályhely szerint számítva a jogi képviselő munkadíja 1.700.000.-Ft (10.000.000.-Ft után 5% = 500.000.-Ft, 40.000.000.-Ft után 3% = 1.200.000.-Ft) összeget tenne ki..

Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján megállapítható ügyvédi munkadíj mértékét a felhívott IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján túlzott mértékben, azaz 82 %-kal csökkentette.

A magas pertárgyérték (50.000.000.-Ft) önmagában alátámasztja az ügyvédi munkadíjnak az elsőfokú ítélethez képest való megemelését figyelemmel az ügyvédi felelősség részben abból fakadó mértékére, és az utazással felmerülő költségekre is.

Az ügy egyszerű megítélése, a tárgyalások és az előkészítő iratok ehhez igazodó száma azonban mindenképpen a rendelet szerint megállapítható összeg mérséklését indokolja, ahogy erre - helyesen- az elsőfokú bíróság is utalt.

Az ítélet tábla rögzíti, hogy a felperes valóban több iratot előterjesztett, azonban ezeket az a tény szükségessé, hogy a keresetét hiányosan nyújtotta be, így a bíróság több alkalommal is hiánypótlásra hívta fel. Emiatt azonban plusz költségek nem számolhatóak fel.

A fellebbezésben igényelt perköltség helyett az ítélet tábla 500.000.- forint + ÁFA összegben mérlegelte a kifejtett ügyvédi tevékenységgel és az ügy tárgyi súlyával arányos, szükséges egyben elegendő ügyvédi munkadíj mértékét

Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett rendelkezését a r.Pp.253.§ (2) és (3) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint részben megváltoztatta.

A felperes fellebbezése részben (83%) vezetett eredményre, ezért a felperes illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt 30.480.-Ft fellebbezési illetékből a r.Pp. 81.§. (1) bekezdése alapján 25.300.-ft-ot az alperes , míg 5.200.- ft-ot a felperes köteles megfizetni az államnak felhívásra.

Az ítélet tábla az alperest a 32/2003. (VIII.22.) IM r. 3.§. (5) bekezdése alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

Győr, 2018. február 20.

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Péter sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó